Profielen.hr.nl ONAFHANKELIJK BLAD VAN DE HOGESCHOOL ROTTERDAM

PROFIELEN

ISSUE #130 AUGUSTUS 2016

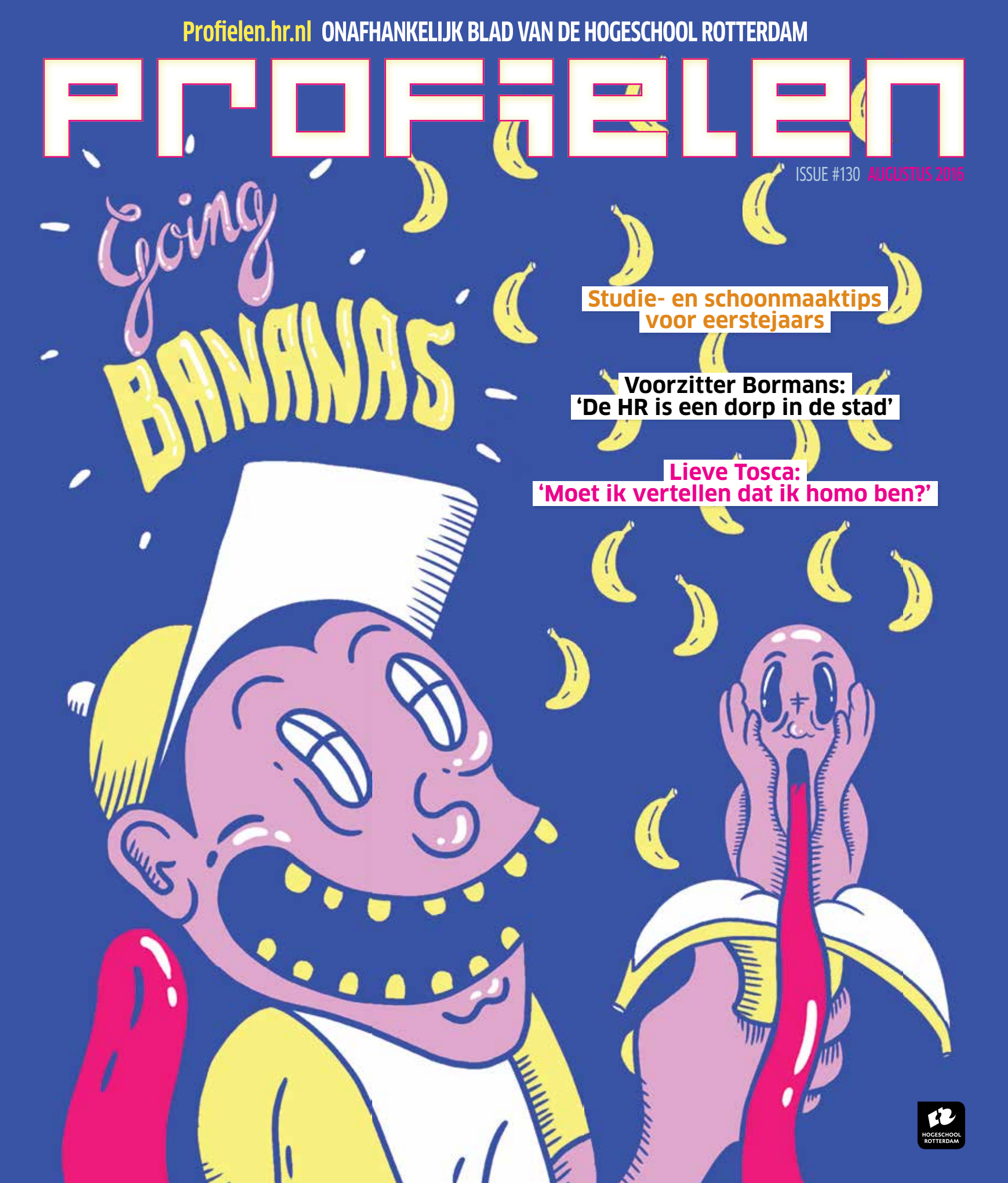

Studie- en schoonmaaktips voor eerstejaars

Voorzitter Bormans: ‘De HR is een dorp in de stad’

Lieve Tosca: ‘Moet ik vertellen dat ik homo ben?’

HOGESCHOOL ROTTERDAM

Profielen.hr.nl ONAFHANKELIJK BLAD VAN DE HOGESCHOOL ROTTERDAM

PROFIELEN

ISSUE #130 AUGUSTUS 2016

Studie- en schoonmaaktips voor eerstejaars

Voorzitter Bormans: 'De HR is een dorp in de stad'

maak je klaar voor het nieuwe schooljaar

Lieve Tosca: 'Moet ik vertellen dat ik homo ben?'

HOGESCHOOL ROTTERDAM

‘IF YOU CAN DREAM IT, **YOU CAN DO IT.’**

Walt Disney

‘Als wij een bepaalde categorie jongens er massaal uitgooien, dan gaan die op zoek naar een identiteit EN EEN BEVESTIGING VOOR HET WIJ-ZIJ-DENKEN. **Wij werken dan mee aan het creëren van een voedingsbodem** voor radicalisering. Zo hard zou ik dat wel willen zeggen.’

Ron Bormans, collegevoorzitter HR (p.12)

KEEP GOING
you are getting there

BLAST YOUR ENEMIES

COLOFON **Verschijningsdatum Profielen 130** 18 augustus 2016 **Hoofdredacteur** Dorine van Namen **Eindredacteur** Esmé van der Molen **Redactie** Darice de Cuba, Olmo Linthorst, Jos van Nierop, Tosca Sel, Gina Borsje (stagiaire illustratie), Jarek van Dalsen (stagiair illustratie) **Corrector** Marco Prins **Medewerkers aan dit nummer** Jonathan van Noord, Hoger Onderwijs Persbureau [HOP] **Redactieraad** Japke-d. Bouma (voorzitter) **Foto's** Levien Willemse, Frank Hanswijk, Bob van der Vlist, Astrid Zuidema **Illustraties** Jarek van Dalsen, Gina Borsje **Vormgeving** Magazinestudio.nl Evelien van Vugt, i.s.m. Jiske van Gaalen **Cover** Rowie-Ann Plomp, Dalit Hospers **Redactieadres** Museumpark 40, hoogbouw bg, kamer MP.H.00.035. Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam. Telefoon (010) 794 45 75. profielen@hr.nl. Open: ma. t/m vr. 10.00-17.00 uur **Advertenties** Via profielen.hr.nl **Druk** Efficiënta, Krimpen a/d IJssel **Jaargang** 28 **ISSN** 1385-6677 **Profielen 131 verschijnt op 20 september 2016.** HET IS VERBODEN ZONDER TOESTEMMING VAN DE HOOFDREDACTEUR ARTIKELEN OF ILLUSTRATIES GEHEEL OF GEDEELTELIJK OVER TE NEMEN.

EERSTEJAARSTIPS
Zo **overleef** je je studie

08

JAKKES!
Hoe erg is een **vies studentenhuis?**

10

RON BORMANS
4 jaar op de HR

12

Nieuws:
04 **Kort**
07 **Stoplicht-couveuse**
18 **Beeldreportage Uit je bak**
22 **Promotieonderzoek honoursonderwijs**

Column:
5 **Lieve Tosca:**
Moet ik vertellen dat ik homo ben?
25 **Bart Siebelink:**
Help, onze taal verloederd!

Verder:
26 **Afgestudeerd:**
Radboud van der Kooi (hrm)
27 **Jonathan op Heijplaat:**
Bij restaurant Courzand
28 **Wie ben jij dan:**
Marco van Noord, docent informatica

Aan dit nummer werkten mee:

ASTRID ZUIDEMA> Fotograaf
Ze fotografeerde BN'ers, en nu ook onze foodie Jonathan. Kijk maar op p.27 voor onze gerestyle-de oud-stagiair.

<ERIK VAN HOUWELINGEN Drukker
Erik, hier bij de tienkleuren-pers, werkt al meer dan 15 jaar bij drukkerij Tuijtel. Hij is een van de ongeveer twaalf medewerkers die betrokken zijn bij de productie van *Profielen.*

<JOS & TOS Redacteuren
Voor de gelegenheid als duo: Jos van Nierop en Tosca Sel. Samen interviewden ze cvb-voorzitter Ron Bormans. Niet te missen op p.12.

FOLLOW US:
TWITTER.COM/PROFIELEN FACEBOOK.COM/PROFIELEN INSTAGRAM.COM/PROFIELENPLAATJES PROFIELEN.HR.NL

Kort

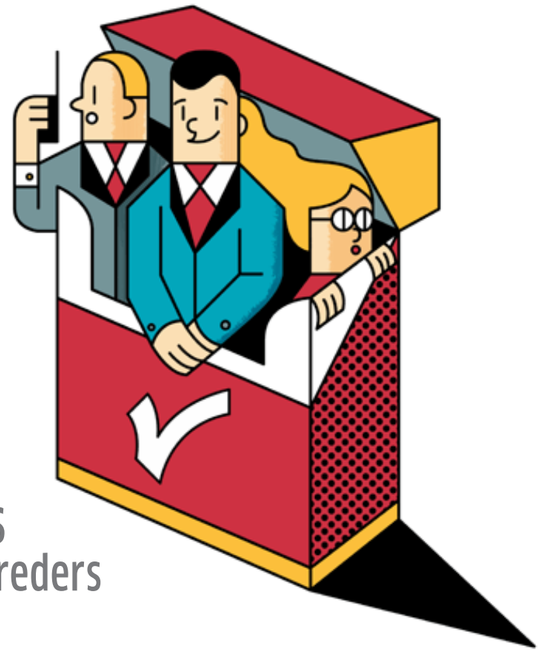

ILLUSTRATIE: MAUS BULLHORST

HR-beveiligers
hebben zes overtreders genoteerd

Geen toegangspoortjes, maar wel beveiligers. De Hogeschool Rotterdam nam vorig collegejaar acht beveiligers aan om de huisregels te handhaven. In dat jaar zijn de namen van zes personen genoteerd, van wie drie personeelsleden. Twee studenten zijn aangehouden, een is er overgedragen aan de politie. (Bron: AD)

PROEFDIEREN

88
De HR heeft 88 proefdieren in huis.

74 ratten
14 muizen

6
Per student mag de opleiding 6 proefdieren hebben.

47
Het aantal studenten dat zich bezighoudt met dierproeven is 47.

ILLUSTRATIE: JAREK VAN DALSEN

Rotterdam

Heeft
610.400
inwoners.

13
De naam Rotterdam stamt uit de 13e eeuw en verwijst naar een dam in de rivier de Rotte.

In
1299
kreeg Rotterdam van graaf Jan I van Holland stadsrechten.

1940
Op 14 mei 1940 vond het bombardement op Rotterdam plaats.

800
mensen vonden de dood

80.000
Rotterdammers werden dakloos.

2006
Het wettelijke collegegeld gaat in 2017 **omhoog** naar 2006 euro.

STIJGER
DALER

22
De stijging met 22 euro is de **kleinste** in jaren.
In 2014 ging het collegegeld nog met 71 euro omhoog.

‘De goeden mogen niet onder de kwaden lijden’, zegt minister Bussemaker.

Jaarlijks vergeten tienduizenden oud-studenten hun studentenreisproduct op tijd van hun ov-chipkaart te halen. Het kabinet wilde de boete fors verhogen, maar zag daar onder druk van de Tweede Kamer toch van af.

Water-vervuiling bij leerlooierijen

DERDEJAARS CHEMISCHE TECHNOLOGIE STEYN HEEFT DE STUDIEBEURS HOLLAND SCHOLARSHIP GEKREGEN, een beurs van het ministerie van Onderwijs en 48 Nederlandse hogescholen en universiteiten. Deze beurs is bedoeld voor studenten die willen studeren, stage lopen of een onderzoek willen doen buiten Europa. Steyn gaat stage lopen in Zuid-Afrika waar hij gaat meewerken aan een onderzoek naar watervervuiling bij leerlooierijen. De beurs bestaat uit een eenmalig bedrag van 1.250 euro. *Meer info: wilweg.nl*

Tips
De 5 allervieste plekjes

1. **MUIS EN TOETSENBORD**
2. **AFSTANDSBEDIENINGEN**
3. **SPOELKNOP VAN DE WC**
4. **DEURKRUK VAN DE WC** (dus niet de bril)
5. **HANDGREEP VAN DE KRAAN**

Aldus Diet Groothuis, auteur van *Het grote poetsboek.* (HOP)

COLUMN LIEVE TOSCA

FOTO: SUGARCOATED

Lieve Tosca,

Tijdens de eerste lesweek, ik ben dus docent op de hogeschool, werd er een printje van mijn Gay.eu-profiel onder de deur van mijn klaslokaal doorgeschoven. Hoe moet ik hiermee omgaan in de klas? Zal ik voor al m’n nieuwe studenten ‘uit de kast komen’ of doen alsof m’n neus bloedt?

Een anonieme docent

Lieve anonieme docent,

Het is niet eerlijk, want je heterocollega’s hoeven dit nooit te doen, maar ik denk dat je als homodocent ieder jaar opnieuw uit de kast moet komen. Je doet waarschijnlijk aan het begin van iedere lesperiode een voorstelrondje waarin je wat over je vak en jezelf vertelt, en ik zou het dan meteen al meedelen. Want als je er zelf mee komt en er verder geen punt van maakt, ben je denk ik al heel veel gedoe voor. Het zou best wel ongemakkelijk kunnen zijn, maar ik denk dat dat ongemak het waard is. Als docent heb je een voorbeeldfunctie. En ik denk dat het zeker op een hogeschool als de HR belangrijk is dat studenten zo veel mogelijk verschillende voorbeelden zien.
Hetero zijn is de norm in deze samenleving en sommige studenten vinden homo’s raar. Zeker als ze uit een omgeving komen waar homoseksualiteit doodgezwegen of zelfs actief afgewezen of afgestraft wordt. Juist voor studenten met een nogal eenzijdig wereldbeeld is het belangrijk om te zien dat homo’s mensen zijn met gewone banen en gewone levens. En niet allemaal klonen van Gerard Joling of, in het geval van lesbiennes, van Big Boo uit de Netflix-serie Orange Is the New Black. Daarbij lijkt het me voor je homoseksuele studenten ook belangrijk dat ze docenten hebben die zijn zoals zij. Zodat ze onbewust bevestigd krijgen dat er ook voor hen ruimte is op school. Dat ze er gewoon bij horen.
En nog even over dat Gay.eu-profiel. Nu je voor de klas staat, is het denk ik wel tijd om je profiel even met nieuwe ogen te bekijken. Datingsites en apps worden ook door studenten bezocht. Je leven is een stuk makkelijker als je studenten niet weten hoeveel centimeter vleespret er in je slip zit en/of wat je voorkeuren zijn qua standjes en uiterlijkheden. Sommige dingen kan je nou eenmaal beter wel privé houden.

Lfs, Tosca

Kort

‘We gaan dit volgend jaar voelen bij de NSE.’

Onderwijsmanager **ROGER TEEUWEN** van de WdKA over de uittocht van 650 zzp-docenten.
Veel meer over dit onderwerp op profielen.hr.nl. Zoek op zzp.

Nieuwe bsa-regels

Tweedejaars hoeven niet meer te vrezen: ze mogen ook zonder propedeuse doorstuderen als ze maar aan de bsa-norm voldoen. De meeste studenten moeten in hun eerste jaar 48 punten halen, alleen bij het instituut voor Commercieel Management zijn dat er 60 en bij de opleiding industrieel product ontwerpen (IPO) 52.
Studenten die de bsa-norm niet halen en vanwege bijzondere omstandigheden (ziekte, zwangerschap, bestuurswerk, etc.) toch mogen doorstuderen, moeten in hun tweede jaar aan een ‘verse’ bsa-norm voldoen. Ze moeten óf hun p halen óf voor het einde van het tweede jaar 48 **nieuwe** punten halen (of 60, bij COM en 52, bij IPO).
Resterende propedeusepunten en tweedejaarspunten tellen samen voor de bsa-norm van het tweede jaar. De in het eerste jaar gehaalde propedeusepunten tellen niet mee.
Lees voor meer informatie het reglement studieadvies en afwijzing achterin de hogeschoolgids.

‘Wij Chinese studenten werken misschien wel het hardst van allemaal, maar we vergeten weleens dat studeren ook leuk mag zijn. Dat is wat wij van Nederlanders kunnen leren.’

ZHU YOURONG (22) in Transfer, juni 2016

Vies

Meest voorkomende ziektes in studentenhuizen

MAAG- EN DARMSTOORNISSEN. Ontstaan in vieze keukens en smerige wc’s.

DE BOF. In 2010 en 2011 waren er uitbraken van de bof onder studenten, een zeer besmettelijke infectieziekte. Klachten zijn onder meer koorts en het ontsteken van bepaalde klieren.

DOODGEWONE GRIEP EN VERKOUDHEID. In een studentenhuis loopt binnen no time iedereen te snotteren en te proesten.

SCHURFT. Studenten verschonen hun bed niet vaak genoeg en belanden vaker dan gemiddeld in andermans bed. De ziekte veroorzaakt vooral veel jeuk en is pas besmettelijk bij huidcontact dat langer dan een kwartier duurt.

(HOP)

LEES MEER OVER SCHONE/VIEZE STUDENTENHUIZEN OP P.11.

STRIP

Gina Borsje, vierdejaars illustratie WdKA

FOTO'S: LEVIEN WILLEMSE

Handen wassen!

HET LIJKT ZO LOGISCH: ALLEEN MET SCHONE HANDEN IN DE COUVEUSE. Vroeggeboren baby’s zijn kwetsbaar voor bloedbaaninfecties. Een goede handhygiëne zorgt ervoor dat het infectierisico vermindert, maar hygiënisch gedrag verslapt na verloop van tijd. Dat was de aanleiding voor kenniscentrum Zorginnovatie om samen met het Erasmus MC-Sophia in 2013 het project couveuse-stoplicht te starten**. Drie jaar later is het prototype klaar en begin 2017 worden 22 stoplichten gemonteerd op de couveuses van de neonatale intensive care van Erasmus MC. Daarna worden ze acht maanden getest.** Het werkt zo: Wie de couveuse wil openen, pompt desinfectant op zijn handen en wast zijn handen volgens de aanwijzingen op het display. Dat duurt dertig seconden; langer dan je op gevoel je handen zou wassen. **Als de tijd voorbij is, springt het stoplicht op groen** en mag je de couveuse openen. Docent Ronald van Gils van IPO (industrieel product ontwerpen) begeleidde het project waar negen studenten van elektrotechniek, vier van IPO en een van informatica aan meewerkten.

TIPS
ZO OVERLEEF JE JE STUDIE

Aan het begin van je opleiding krijg je een hogeschoolgids waarin staat wat je moet doen om je opleiding te halen, maar hoe je het beste uit je studententijd haalt, dat lees je er niet. Geen probleem: de Profielenbloggers geven je advies.

FOTO: PRIVÉBEZIT

FUNCTIEBEPERKING
Als je een functie-beperking hebt, kan de hogeschool veel regelen om het studeren makkelijker te maken. Je moet alleen wel vertellen wat je nodig hebt. Maak gebruik van peercoaching als je moeite hebt met plannen of met bepaalde vakken: je krijgt dan hulp van ouderejaars en dat kan enorm helpen.

VIVIAN VAN LEEUWEN *(vierdejaars lerarenopleiding Nederlands)*

FOTO: LEVIEN WILLEMSE

HOE TE STUDEREN
Studeer effectief: zorg dat je niet wordt afgeleid door je telefoon, e-mail of andere dingen. Een halfuur met honderd procent aandacht studeren, is beter dan drie uur met vijftig procent. En ga niet 'gewoon' lezen, denk na over de leerstof en zoek antwoorden op vragen.

QUINCY BRASSERS *(vierdejaars financial services management)*

FOTO: HANS REITZEMA

DEEL DE STUDIELAST
Krijg je je vak niet op tijd af of is het boek te dik? Verdeel de hoofdstukken over een paar medestudenten (maximaal vier), maak samenvattingen en deel die met elkaar. Dat scheelt veel tijd.

ANNICK SCHAVEMAKER *(vierdejaars communicatie)*

FOTO: PRIVÉBEZIT

AFVINKEN
Werk met lijstjes. Niets is zo lekker als een afgewerkte taak afstrepen.

FOODBLOGGER **MARINDA MIDDELBURG** *(tweedejaars crossmediale communicatie)*

ILLUSTRATIE: DEMIAN JANSSEN

GOED WONEN
Zorg voor een fijne woning. Veel studenten hebben een tijdelijkheidsmentaliteit omdat ze denken dat vier jaar niet lang is. Dat is het wel, neem dat maar aan van iemand die vier jaar op een verschrikkelijke bedbank heeft geslapen. Staat iets je niet aan? Het loont de moeite om te verhuizen of nieuwe meubels aan te schaffen.

DEMIAN JANSSEN *(vierdejaars illustratie)*

FOTO: PRIVÉBEZIT

RELEVANT WERK
Probeer nu al werk te vinden dat bij je opleiding past. Zo kan je uitvinden wat je leuk vindt en vooral wat niet. Hoef je niet te werken? Doe dan vrijwilligerswerk in de sector van je keuze. Dat is leuk en het staat goed op je cv.

ELLEN VAN DE VELDE *(derdejaars verpleegkunde)*

FOTO: LEVIEN WILLEMSE

GEBRUIK JE REISTIJD
Je kan veel lezen en leren (of bijslapen) in de trein. Reistijd lijkt vreselijk, maar het is goed te doen.

BAS KOEDOOD *(vierdejaars lero maatschappijleer)*

FOTO: HANS REITZEMA

BLIJF THUIS WONEN
Bij je ouders wonen scheelt veel kosten, waaronder huur en eetgeld. Het is ook tijdbesparend, want je hoeft (meestal) alleen je eigen kamer op te ruimen en de was wordt voor je gedraaid!

SIHAM *(vierdejaars lerarenopleiding Engels)*

FOTO: HANS REITZEMA

ZOEK JE KAMER OP FACEBOOK
Facebookpagina's zoals 'Zoekt kamer in Rotterdam Community' zijn in mijn ervaring de beste en snelste manieren om een kamer te vinden.

ANNICK SCHAVEMAKER *(vierdejaars communicatie)*

FOTO: PRIVÉBEZIT

ONTWIKKELING
Werken is belangrijk om geld te verdienen, maar deze jaren zijn ook onwijs belangrijk voor je persoonlijke ontwikkeling. Verspil niet al je tijd aan een baas.

ALEX HOOGENDOORN *(vierdejaars communicatie)*

FOTO: LEVIEN WILLEMSE

LEEF!
Je studie is belangrijk, maar slechts een onderdeel van je leven. Er is veel meer te zien en doen onder de horizon dan je studie binnen vier jaar af te ronden. Levenservaringen wegen zwaarder dan studiepunten.

BAS KOEDOOD *(vierdejaars lero maatschappijleer)*

FOTO: PRIVÉBEZIT

REIZEN
Probeer meer van de wereld te zien. Twijfel niet te lang en maak die lange reis, je moet tenslotte nog heel lang werken.

MARINDA MIDDELBURG *(tweedejaars crossmediale communicatie)*

FOTO: PRIVÉBEZIT

NO WORRIES
Lukt het niet met studeren en ben je nog jong? Maak je geen zorgen, je hebt nog genoeg tijd om iets te vinden wat bij je past. Blijf wel actief zoeken naar een geschikte studie, je wilt vast niet tot je 67ste achter de kassa werken.

ELLEN VAN DE VELDE *(derdejaars verpleegkunde, deeltijd)*

Meer lezen van onze bloggers?
Ze publiceren regelmatig op profielen.hr.nl.
Tosca Sel

Tekst: **HOP, Irene Schoenmacker**

STUDENTENHUIS mag best een beetje **smerig** zijn

Studentenhuizen verwelkomen elk jaar nieuwe bewoners die hun spullen en rotzooi mee naar binnen slepen. En schoonmaken, ho maar. Hoe erg is dat eigenlijk?

EEN DERDE VAN DE STUDENTEN SCHAAMT ZICH VOOR ZIJN STUDENTENHUIS. Vooral de keuken is smerig, vinden ze. De afzuigkap, het keukenkastje en de koelkast blijken geen populaire schoonmaakplekken. Warenhuis Blokker deed er, niet geheel belangeloos, onderzoek naar.

Studenten zijn vaak viezer dan andere mensen, beaamt poetsdeskundige Diet Groothuis, schrijver van *Het grote poetsboek*. 'Logisch ook. Ze hebben wel wat anders aan hun hoofd. Ze moeten studeren, feesten, een nieuw leven opbouwen. Daar gaat heel veel tijd in zitten.'

Maar zelfs als ze wel tijd over hebben, weten veel studenten niet waar ze moeten beginnen. Ze hebben nooit geleerd hoe ze moeten poetsen, zegt Groothuis. 'Met de komst van het feminisme is schoonmaken van de agenda gegooid. Vrouwen werden vroeger min of meer gedefinieerd door hun schone huis. Dat waren ze zat. Hun kinderen hebben logischerwijs niet meegekregen hoe ze goed moeten boenen.'

POETSLES

Groothuis schreef jarenlang huishoudcolumns voor dagblad *Trouw* en kreeg daar honderden reacties op. 'De mensen snakken tegenwoordig naar goede huis-tuin-en-keukentips. Ze weten het domweg niet meer.'

Dat blijft niet zonder gevolgen. In Nederland zouden jaarlijks zo'n 700.000 mensen ziek worden door slechte hygiëne. Vaak hebben ze dan al een zwakke gezondheid. In veertig procent van de gevallen zijn ziektekiemen in de eigen keuken de boosdoener.

Gelukkig zijn studenten meestal gezonde mensen die veel kunnen hebben. Sterker nog, misschien is een beetje vuil juist goed. 'We leven te schoon', zegt microbioloog Hermie Harmsen van de Rijksuniversiteit Groningen. 'Het immuunsysteem wordt geprikkeld als het wordt uitgedaagd.' Een verkeerde programmering van dit systeem kan leiden tot allergieën en auto-immuunziektes als diabetes.

> 'HEB JE EEN GORE WC, GOOI ER DAN WAT **SODAKORRELS** IN EN SPRENKEL ER **AZIJN** OVERHEEN.'

Schadelijke bacteriën en schimmels gedijen het best op vochtige plekken, zoals de badkamer of de keuken. Bacteriën zijn volgens Harmsen niet allemaal slecht: sommige zijn juist goed voor de weerstand. Schimmels zijn een ander verhaal. 'Die kunnen zorgen voor verkoudheid of allergieën.'

GOED FOUT

Maar als het eenmaal fout gaat in zo'n studentenhuis, dan gaat het ook goed fout, zegt Peter Molenaar, deskundige infectiepreventie van de GGD. Meer dan tachtig procent van de infectieziekten wordt overgedragen door ongewassen handen. Als een huisgenoot met buikgriep zijn handen niet wast na een toiletbezoek verspreiden de bacteriën zich razendsnel via deurknoppen en kranen.

> 'VEEL STUDENTEN HEBBEN NOOIT GELEERD HOE JE MOET POETSEN.'

Gezelligheid is dus niet zo hygiënisch. Als een student zijn kamer nauwelijks uitkomt, isoleert dat de ziekteverwekkers. In de gemeenschappelijke ruimtes zoals de keuken, de badkamer en de wc is de kans op overdracht en besmetting het grootst.

'Je kunt het een beetje vergelijken met tandplak', zegt Molenaar. 'Als je niet goed schoonmaakt, krijg je een dun laagje vuil, vaak niet eens zichtbaar voor het blote oog.' Op dat laagje, ook wel biofilm genoemd, verzamelen zich bacteriën. Houd je dit niet goed schoon, dan is dit een uitstekende broedplaats voor micro-organismen.

SODA EN GROENE ZEEP

Hoe bestrijd je deze ziekmakers dan? Niet met bleek, dat desinfecteert maar vluchtig, zegt Molenaar. 'Een doekje met wat schoonmaakmiddel erop en goed boenen, dat werkt toch het beste.'

Klopt, zegt poetsexpert Diet Groothuis. 'De veelkleurige middeltjes in de supermarkt zijn overbodig. Vaak is een microvezeldoekje met wat heet water het enige wat je nodig hebt.' En gooi dat doekje elke dag op zestig graden in de wasmachine, want pas dan dood je de micro-organismen.

Soda, schoonmaakazijn en groene zeep zijn volgens haar onmisbaar in de keukenkastjes. 'Heb je een gore wc, gooi er dan wat sodakorrels in en sprenkel er azijn overheen zodat het gaat bruisen. Even laten intrekken en je borstelt het vuil er zo af.'

Heb je de hele nacht met je vrienden in de woonkamer zitten roken, zet dan een bakje schoonmaakazijn neer. De volgende ochtend heeft de azijn de rooklucht opgenomen.

Was je net lekker bezig en wordt het dan toch weer een keer een vieze bende? Geen zorgen. Een beetje viezigheid is helemaal niet zo erg. Denk maar terug aan wat Friedrich Nietzsche ooit zei: Wat me niet doodt, maakt me sterker. ◻

Het grote poetsboek, *Diet Groothuis, uitgeverij Atlas Contact (€ 19,99)*

Tekst: **Jos van Nierop & Tosca Sel** Fotografie: **Frank Hanswijk**

DE HOGESCHOOL ALS DORP IN DE STAD

Hoe gaat het met de HR na vier jaar Ron Bormans? En welke plannen heeft de collegevoorzitter voor de komende jaren?

NA ZIJN HERBENOEMING MAG RON BORMANS OOK DE KOMENDE VIER JAAR DE HOOGSTE BAAS ZIJN VAN DE HOGESCHOOL ROTTERDAM. 'Ik wil niets anders dan dit. Ik zit hier, in deze tijd en met de grote zaken die nu spelen, enorm op m'n plek.'

Een van die 'grote zaken' is de toekomst van de hogeschool. Opleidingen moeten vooral zelf bepalen hoe ze hun onderwijs inrichten, vindt Bormans. Maar met dit uitgangspunt dringt zich de vraag op wat dan nog de betekenis is van de overkoepelende HR.

Met die vraag ging Bormans in juni op sabbatical. Het leverde een visie op waarbij de HR een dorp in de stad is met een collegebestuur dat waakt over waarden als gelijkheid en tolerantie.

Over deze visie, maar ook om terug te blikken op de afgelopen vier jaar, sprak *Profielen* met Ron Bormans aan de hand van zeven uitspraken die hij eerder deed.

RON BORMANS IN ZEVEN CITATEN

'Als onze hogeschool niet gezien wordt als een thuis voor de Rotterdamse jeugd, DAN IS HET EEN SEGREGATIEMACHINE in plaats van een opleidingsinstituut.'

> 'We doen het NIET GOED GENOEG.'
> – JANUARI 2013

'Dat durf ik nu wel te herhalen. Toen ik hier binnenkwam, voldeed een aantal opleidingen niet. Enkele waren zo slecht dat ik me daar wat voor schaamde. Ik schreef het Focusbeleid om de school een spiegel voor te houden.

Centraal stonden drie dingen: 1. We zijn een school, dus we doen aan onderwijs, 2. Onze kern is bacheloronderwijs en 3. Dat gaan we beter doen.

'De opleidingen die het toen zo slecht deden, doen het nu beter. Nu is het tijd om door te groeien richting 'goed' en ook om het studiesucces te verbeteren, want daar verslechteren we juist.

'Ik heb gekeken naar opleidingen die het beter doen dan de rest. Sommige collega's legden mij uit dat het in Rotterdam allemaal zo ingewikkeld is, als een soort excuus voor het mindere presteren. Maar dat geldt dus niet voor alle opleidingen. Sommige doen het landelijk hartstikke goed. Neem industrieel product ontwerpen, elektrotechniek of de lerarenopleiding aardrijkskunde. Het zijn opleidingen die een duidelijke cohesie hebben in het docententeam en waar docenten kritisch tegen elkaar durven te zijn. Ze zijn met elkaar tot de conclusie gekomen dat het beter kon en toen zijn ze dat gaan uitvoeren. Daar heb ik respect voor.

'Wij moeten deze ontwikkelingen steunen en faciliteren. Ik geloof dat je goed leert in een gestructureerde omgeving. **Dat je bijvoorbeeld niet afgeleid moet worden door roosterproblemen. Die hebben we nog lang niet opgelost,** maar ik zie wel dat opleidingen beginnen te ontdekken hoe het moet. Door minder precies te roosteren. Of minder vakken tegelijk aan te bieden zoals nu bij sommige economische opleidingen gebeurt. Als studeren voorspelbaar wordt en je geen chagrijn hebt over de randvoorwaarden, kan je al je interactie op de inhoud en het contact met de docent stoppen.' ►

‘Deze mensen zijn zelf met het initiatief gekomen. Er is dus een bepaalde toegewijdheid.’ – JULI 2015

‘Dat gaat over het ‘nominaal is normaal’-experiment bij het instituut voor Commercieel Management (COM) waarbij iedereen in het eerste studiejaar 60 punten moest halen. Mijn idee was dat niet - ik ben zelf voor 48 of 52 punten - maar ik heb het met passie verdedigd. De toegewijdheid van de docenten is belangrijker om tot goed onderwijs te komen dan dat ze doen wat ik goed acht.
‘Ik vind dat iedere docent, ieder team een grote mate van professionele vrijheid moet hebben, maar zich ook met een bepaalde strengheid dagelijks moet afvragen: Doen wij het goed genoeg? Wij als cvb moeten dat aanjagen, ook omdat ik merk dat mensen het moeilijk vinden deze vraag te vertalen naar hun professionele handelen. En dat snap ik wel, want onderwijs is iets persoonlijks. Als je voor de klas staat, geef je jezelf. En als het niet goed is wat je doet, geef je jezelf dus niet op de goede manier.’

‘Zonder schakeljaar tussen MBO EN HBO zijn sommige studenten kansloos.’ – APRIL 2016

‘Ik heb me hier de afgelopen maanden stevig over uitgelaten en me hardop afgevraagd of we onze studenten nog wel goed kennen. Ik betwijfel dat en denk dat dit aan de basis ligt van de hoge uitvalspercentages die we zien onder mbo’ers met een allochtone achtergrond.
‘Als ik die cijfers zie, denk ik: Dat moet toch niet kunnen in Rotterdam? Dat besef moet goed doordringen, binnen en buiten de hogeschool. **Een van mijn rollen is om dat tot vervelens toe te communiceren.**
‘Om de discussie aan te jagen, schetste ik laatst het volgende beeld. Als je langs een lokaal loopt, zie je vooraan een docent die druk in gesprek is met drie frisse blonde meisjes die actief meedoen met de les. Achterin zie ik drie onderuitgezakte jongens met hun petje nog op. Welke van deze twee groepen zit aan het eind van het schooljaar nog op school? Het antwoord lijkt mij duidelijk.
‘En dat komt niet omdat er bij ons op school racisten voor de klas staan. Dat is onzin. Er lopen in Rotterdam racisten rond dus wij zullen er ook een paar hebben, maar de bulk is geen racist. Die probeert gewoon les te geven en doet dat misschien met een culturele bias (gekleurdheid, red.). En het kan zijn dat ze zich dus meer uitgedaagd voelen door de ene categorie studenten, omdat ze die andere groep – behalve als ze achter in de klas hangen - nooit tegenkomen. Toch moeten docenten ook die jongens willen begrijpen. Dat is pedagogiek. Mijn verhaal is echt van een heerlijke simpelheid.
‘Mijn plan voor een verplicht schakelprogramma is vooralsnog afgeserveerd door de minister, maar binnenkort gaan we met haar medewerkers kijken of er toch ruimte voor is. Dat hoop ik, want er is geen alternatief. Met vrijblijvende maatregelen, zoals een summercourse, krijg je nooit de goede groep te pakken. Ik wil kunnen zeggen dat mbo’ers van wie met hoge waarschijnlijkheid vaststaat dat ze het niet gaan redden, er alleen maar in komen als ze het schakelprogramma volgen. Als we dat niet doen, is het misleidend om tegen die groep te zeggen: je hebt bij ons een kans. Ik geef dit niet op, ook niet als we er nu niet uitkomen met de minister. In dat geval is de volgende halte de kabinetsformatie.’

‘Gooi er meer peper in, WEES BRUTALER.’ – DECEMBER 2014

‘Dit heb ik ooit tegen de studentenmedezeggenschapsraad gezegd, omdat ik vond dat ze ons wat kritischer mochten benaderen. Tegenspraak is goed. Ik schijn van nature geen kritiek op te roepen. Maar ik zeg altijd tegen mensen dat ze zich daar niet te veel van moeten aantrekken. Toch vinden mensen dat lastig, omdat ik de baas ben. Ik ben me ervan bewust dat ik als bestuurder wel kan zeggen: “wees vrij, pak je verantwoordelijkheid!”, **maar dat zelfs dat als intimiderend en dwingend kan worden gezien.**
‘In het college is dit ook onderwerp van gesprek. We bespreken elkaars handelen en soms nodigen we daar een buitenstaander bij uit. Ik kan die gesprekken wel leiden als voorzitter, maar dan heb je gelijk die hiërarchie en zo zijn die gesprekken niet bedoeld. **Dus de buitenstaander kijkt of wij voldoende kritisch zijn ten opzichte van elkaar.**
‘Van deze gesprekken heb ik geleerd dat ik zo enthousiast kan zijn dat dat intimiderend overkomt. Ik trek dan alle aandacht naar me toe waardoor de speelruimte voor anderen te klein wordt. Sinds ik dat heb ontdekt, loop ik weleens bij collegebestuurder Jan Roelof naar binnen met de vraag: “Jan, overdreef ik het net een beetje?” En dan komt Jan met het welluidende betoog: “Ja, een beetje wel.” En dan weet ik genoeg.’

‘Iedere docent, ieder team moet zich dagelijks afvragen: DOEN WIJ HET GOED GENOEG?’

‘Ik heb geleerd dat ik zo enthousiast kan zijn DAT HET INTIMIDEREND OVERKOMT.’

‘NA PARIJS moeten we praten, praten, praten.’ – NOVEMBER 2015

‘Na de aanslagen van vorig jaar hadden mensen het moeilijk, ook mensen met een moslimachtergrond. Ik vind het belangrijk hen te laten weten dat ze een plek hebben op school, dat zij hier als Rotterdamse jongere welkom zijn. En die boodschap krijg je alleen maar overgebracht als je met elkaar praat.
‘Er moet nog veel meer gepraat worden. Als iemand onzin verkoopt over de Jodenvervolging of over moslims, dan wordt dat vaak afgedaan als een mening. Wat een onzin, het gaat om feitelijke onjuistheden en dan moet je die confrontatie durven aangaan.
‘Ik ben hier veel mee bezig want volgens mij ligt dit vraagstuk in het verlengde van studiesucces. Ik denk dat veel jongeren als ze hier komen studeren in een andere wereld stappen. Je hebt opnieuw een confrontatie met de ►

normen en waarden van de samenleving. Als wij een bepaalde categorie jongens er dan massaal uitgooien – naar de andere kant van de Maas, zeg maar – dan gaan die daar op zoek naar een identiteit. En dan gaan ze, soms op een heel agressieve manier, bevestiging zoeken voor het wij-zij-denken. Wij werken dan mee aan het creëren van een voedingsbodem voor radicalisering. Zo hard zou ik dat wel willen zeggen.
'Als onze hogeschool niet gezien wordt als een thuis voor de Rotterdamse jeugd op z'n breedst, dan is het een segregatiemachine in plaats van een opleidingsinstituut. Dan faciliteren wij radicalisme in plaats van dat we het proberen te bestrijden. En daar gaat dit praten over.'

'Een geïsoleerd feest leidt niet tot grotere binding, DAAR GELOOF IK NIKS VAN.' – OKTOBER 2013

'Ik heb het grote studentenfeest BEATS010 afgeschaft. Natuurlijk is zo'n feest leuk en geeft het een tijdelijk gevoel van verbinding, maar laten we niet doen alsof het leidt tot langdurige binding met de hogeschool of de opleiding. De binding waar ik naar zoek, moet in de klas gebeuren. Als student moet je je verbonden voelen met een groep docenten die je uitdaagt, die je op je donder geeft en je terughaalt als je uit de boot dreigt te vallen. Het moet niet zo zijn dat een docent die dat laatste ziet gebeuren, zegt: Dat moet de studieloopbaancoach, de decaan of het mentoraat maar oppakken. Nee, in die klas moet het gebeuren.
'En studieverenigingen? Voor degenen die verbonden zijn aan een opleiding, kun je een sfeer creëren waar wel binding ontstaat. Dat je daar evenementen omheen bouwt, daar voel ik wel wat voor.
'Ik zou het fijn vinden als we voor alle opleidingen een intieme leeromgeving kunnen creëren die de sfeer van de opleiding ademt. Dat het ruikt naar ziekenhuis, en je weet: Hier zit verpleegkunde. Of kijk eens naar die geweldige Willem, het café van de Willem de Kooning Academie. Als mensen daardoor graag op school zijn, snap ik dat. En ik wil ook dat ze naar school komen, ik ben niet zo van het studeren op afstand. Thuis hangt een ander pedagogisch klimaat dan op school.'

'Hoe ziet de hogeschool er over 25 JAAR uit in zijn aansturing en de verknoping met de samenleving?' – JUNI 2016

'Ik schreef dit in een blog over mijn sabbatical van afgelopen juni. Tijdens dat sabbatical heb ik met behulp van boeken die anderen mij aanraadden een legitimatie gevonden voor de hogeschool in de toekomst. Een hogeschool heeft niet alleen opleidingen, maar is ook een gemeenschap die een aantal basale waarden nastreeft, zoals democratie en tolerantie, burgerschap en respect voor religie. Zo creëren wij voor jonge mensen een soort dorp in de stad. De kern is de opleiding, maar het feit dat je onderdeel bent van het dorp is ook betekenisvol. Het delen en belijden van die waarden kan ook door de gemeentelijke overheid, maar ik denk dat de gemeente Rotterdam heel blij moet zijn als er meerdere instituten zijn die daarbij helpen. **Dit is in het kort mijn legitimatie waar ik een essay van zo'n veertig pagina's over heb geschreven.**
'Bij die nieuwe hogeschool past een veel verdergaande vorm van decentralisatie en regelloosheid. Ik bedoel geen afwezigheid van regels, maar ik vind wel dat we onzinregels moeten opruimen. Mensen zeggen weleens tegen mij: "Wat jij in je hoofd hebt, mag niet van de cao of het Rotterdams Onderwijs Model (ROM)." Nou, ik ken die documenten uit m'n hoofd en het staat er echt niet in. Dus soms gaat het over echte regels, soms over regels die in de hoofden van mensen zitten. Het ROM is als uitgangspunt fantastisch, maar de manier waarop je het invult, moet je overlaten aan de docenten. Dat er zoveel ECTS daarnaartoe moet en zoveel uur naar studieloopbaancoaching, dat ga ik niet voorschrijven. **Dan krijg je weer die machinebureaucratie en professionals die zich geketend voelen.**
'En zo kom ik bij een opleiding als verpleegkunde. Als je daar nu kijkt, is dat een andere opleiding dan vier jaar geleden. Anders in resultaten, anders in hoe die mensen hun verantwoordelijkheid pakken. Het is een mooi voorbeeld van een club die zelf heeft gezegd: "Zoals het hier gaat, willen wij het niet meer." Dat maakt mij optimistisch.' ◘

'Ik geloof dat je goed leert in een gestructureerde omgeving. ROOSTERPROBLEMEN LEIDEN AF.'

UIT JE BAK

Het mag jong. Het mag edgy. Met die opdracht gingen tweedejaars illustratiestudenten aan de slag met het schilderen van de bakken van Profielen. Een staaltje van modern onderwijs waarbij studenten het resultaat van hu n bloed, zweet en tranen dagelijks in de gangen van hun eigen hogeschool tegenkomen.

Fotografie: **Levien Willemse** Tekst: **Esmé van der Molen**

MASTERPIECE

Een hels project was het', zegt Rowie-Ann Plomp (22) over het schilderen van haar bak. 'Ik heb nog nooit op zo'n groot object gewerkt. Mijn ontwerpen maak ik normaal op A4-formaat. Ik heb er daarom alles in gestopt wat ik op dit moment als illustrator in huis heb. Ik wilde er mijn masterpiece van dit schooljaar van maken. Het was niet alleen leuk om te doen, maar ik heb ook veel technische dingetjes uitgevogeld, waardoor ik nieuwe dingen heb geleerd.'

TENTAKELS

'Kan ik me aan een deadline van een week houden? Dat was een van de dingen die ik wilde leren bij dit bakkenproject', aldus Alex Laman (24). 'Dat het is gelukt, maakt me best tevreden. Ik heb gekozen voor een afbeelding van het maakproces van *Profielen.* De tentakels op de voorkant van de bak houden een potlood vast. Daardoor blijft het speels.'

BLIJE WERELD

Dalit Hospers (23) houdt van absurditeit, vandaar haar thema *Going banana's for Profielen.* 'Ik wilde iets geks maken, dus het is iets geworden met bananen, aapjes en andere gekkigheid. Een blije wereld. Het werken aan de bak was best lastig, want ik schilder altijd op doek. Deze metalen ondergrond was nieuw voor mij en het resultaat is dan ook minder strak dan ik had gewild. Toch ben ik tevreden met de sfeer.'

RARE BEESTJES

Tharim Cornelisse (20) ging als een van de eersten aan de slag met de bak. 'Nu ik zie hoe de andere studenten uitspatten in hun ontwerpen, vind ik dat het wel wat grootser had gemogen. Toch is mijn zwart-witte bak met rare beestjes wel leuk. In het eerste jaar van de studie kwam er van alles op ons af. Nu, als tweedejaars, gaan we meer op zoek naar onze eigen stijl. Mijn ontwerp voor de bak is daar een voorbeeld van.'

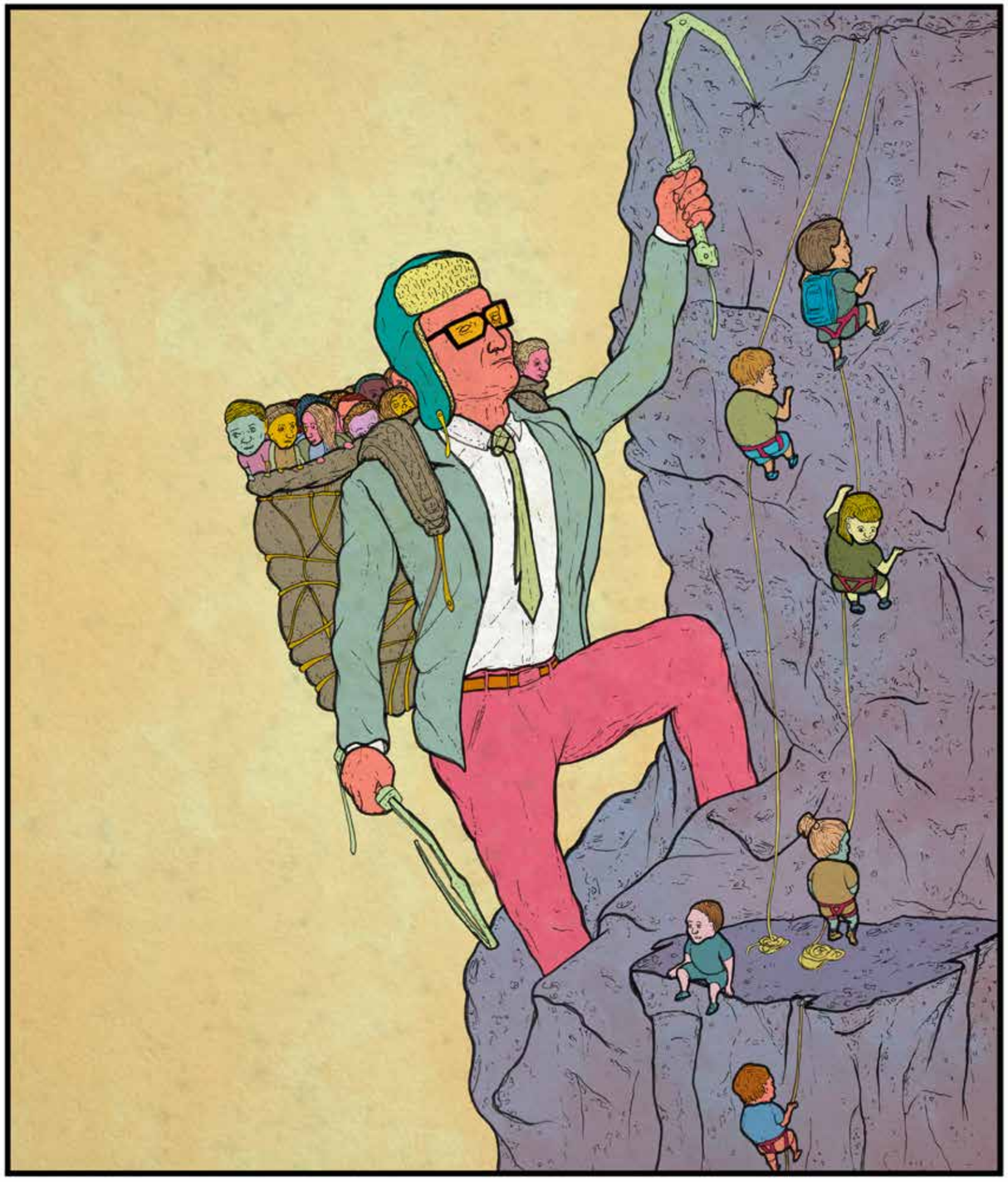

Tekst: **Dorine van Namen** Illustraties: **Jarek van Dalsen**

PROMOTIEONDERZOEK HONOURSONDERWIJS

‘Het is niet waar dat **‘betere’ studenten er op eigen kracht wel komen’**

Een (honours)student ontwikkelt zich het meest als een docent zich ook ontwikkelt. De docent is de meest bepalende factor voor de kwaliteit van het onderwijs. Dat blijkt uit promotieonderzoek van HR-docent en onderwijskundige Josephine Lappia.

ROND 2010 LIETEN INSPECTIEONDERZOEKEN NAAR DE KWALITEIT VAN HOGER ONDERWIJS STEEDS VAKER ZIEN DAT HBO-STUDENTEN ZICH ‘ONVOLDOENDE UITGEDAAGD’ VOELDEN. Het was in die tijd dat Balkenende ‘de zesjescultuur’ op de agenda zette. Hij vond dat we af moesten van de mentaliteit van de middelmatigheid, Nederland moest ‘de beste willen zijn’. In dit klimaat gingen elf hogescholen, ook de HR, onderwijs optuigen voor een groep studenten die een stapje extra wilde zetten, het zogenaamde honoursonderwijs.

Josephine Lappia was daar vanaf het prille begin bij betrokken. Zij is arbeids- en organisatiepsycholoog en onderwijskundige en maakt deel uit van het honoursprogrammateam. Daarnaast is zij parttime docent praktijkonderzoek aan het instituut voor Lerarenopleidingen.

‘We wisten voor wie we dit onderwijs wilden ontwikkelen: voor studenten zonder studieachterstand. Want als je in het middelmatige onderwijssysteem zoals wij dat hebben geen studievertraging had opgelopen, dan was de kans groot dat we een groep te pakken hadden die er een tandje bij wilde en kon zetten.’

Lappia en haar collega’s wisten ook al snel hoe dit type onderwijs eruit moest gaan zien: **uitdagende complexe opdrachten die geworteld waren in de praktijk** en door studenten van verschillende opleidingen (multidisciplinair dus) zouden worden uitgevoerd. Ze was geïnspireerd geraakt door mooie verhalen in de krant over ‘lerend bouwen’. Verkrotte woningen waren er in overvloed en om verkoopbare wijken te maken mochten studenten van verschillende opleidingen daar een bijdrage aan leveren. De vraag uit de praktijk was leidend en daarmee werd het studenten snel duidelijk waarom je ook theorie nodig hebt. Dit onderwijsmodel stimuleerde ook de studenten die niet zo gemotiveerd met hun studie bezig waren. Ze gingen overnachten in een wijk om die beter te leren kennen bijvoorbeeld; ook zij gingen dus een stapje harder lopen. ‘Ik vond dit een sterk en krachtig model. Maar ik realiseerde me ook: Ga daar maar aanstaan als docent. Ik was onderwijsadviseur en zou daarbij moeten ondersteunen maar ik had geen idee hoe dat dan moest.’

150

In 2010 begonnen 150 studenten met een van de dertien I-labs (nu minoren+), 119 maakten het af. Daar waren 41 docenten en dertien lectoren bij betrokken.

2.100

Op dit moment nemen ongeveer **2.100 studenten, 150 docenten en 22 lectoren** deel aan onderdelen van het excellentieprogramma. 80 van hen zijn assessor van de honours degree.

In 2015 behaalden

120

studenten een **honours degree.**

Bron: Van den Assum & Veenema (2016). De Staat van HR vanaf 2010, p. 14-15.

ONDERZOEK NAAR ONDERWIJS OP DE HR

Over de leeropbrengsten van het hbo-onderwijs was in die tijd sowieso nog weinig bekend. Vanaf 2001 - de tijd dat het hbo lectoraten kreeg - veranderde dat wel, maar toen richtte de kennis die daar ontwikkeld werd zich vooral op het mbo en voortgezet onderwijs (bijvoorbeeld in het lectoraat Versterking Beroepsonderwijs) en niet op het eigen hbo-onderwijs.

Lappia besloot zelf in dit hbo-gat te stappen en ging promotieonderzoek doen naar onderwijs dat de hogeschool aanbood. Haar onderzoek richtte zich op het honoursonderwijs, meer specifiek op de rol van de docent daarin. En nog specifieker: op de samenhang tussen het trainen van docenten en de ontwikkeling van studenten.

TIJD EN TEAM

Als we multidisciplinair onderwijs willen aanbieden dat geworteld is in de praktijk, excellent onderwijs, hoe kan je docenten daarbij dan concreet ondersteunen? Dat was de vraag die Lappia zichzelf stelde. Een van de antwoorden was: **docenten meer tijd geven.**

‘Wij belonen en bekostigen docenten grotendeels voor het uitvoeren van onderwijs, terwijl het bij complexe nieuwe dingen wel heel handig is om vóóraf langer na te denken.’

Ooit studeerde Lappia een jaar theaterwetenschappen. Daar leerde ze dat acteurs maar tien procent van hun tijd bezig zijn met optreden. **Negentig procent zit in de voorbereiding.** ‘Daar kan het honoursonderwijs wel wat van leren, ja.’ Meer tijd om na te denken over een aantrekkelijk curriculum, de opdrachten die je wilt geven, de ►

‘DOCENTEN HEBBEN MEER TIJD NODIG OM HUN ONDERWIJS **VOOR TE BEREIDEN.’**

manier waarop je (erg) gemotiveerde studenten uitdaagt en de rol van de docent als begeleider maakt het onderwijs beter, is de overtuiging van Lappia.
Een honoursdocent moet niet alleen excellent honoursonderwijs ontwerpen, individuele studenten begeleiden en uiteindelijk kunnen onderzoeken of de beoogde leeropbrengsten zijn gerealiseerd, maar ook groepsprocessen managen, samenwerken met partijen buiten de hogeschool en het een en ander afweten van het onderwijs dat bij andere instituten wordt aangeboden.
‘Om samenhang in het honoursonderwijs te bereiken, propageren wij **teamteaching.** Een voorbeeld hiervan is het honourskeuzevak voor studenten in jaar 1 en 2 dat dit collegejaar voor het eerst wordt aangeboden. Projectleiders van verschillende instituten hebben hiervoor de handen ineengeslagen.’ Een doorlopende leerlijn voor honoursonderwijs is er overigens nog niet. ‘Dat is een concrete uitdaging voor de nabije toekomst.’

DOCENT MOET ZICH BLIJVEN ONTWIKKELEN

Inmiddels weten we dat een student niet alleen tot het honoursniveau komt door intrinsieke motivatie, zegt Lappia. ‘Studenten die excellente prestaties leveren, hebben een uitdagende leeromgeving nodig en daar moet een docent heel veel voor doen. Het is niet waar dat de ‘betere’ studenten er op eigen kracht wel komen.’ Uit haar onderzoek blijkt dat **excellente studenten gebaat zijn bij docenten die zich blijven ontwikkelen.** Dit blijkt ook uit ander onderzoek, van Van Veen en Van der Lans: Leerlingen die excellent presteren, zijn gevoeliger voor de beheersing door de docent van vakinhoud, vakdidactiek en omgang met leerlingen. Zij stellen aan deze docentvaardigheden hogere eisen dan leerlingen die minder hoog presteren (Omgaan met excellente leerlingen in reguliere klassen. 2011).
Tijdens het onderzoek van Lappia volgde een deel van de honoursdocenten een intern, en een ander deel een extern professionaliseringstraject gericht op honoursonderwijs. Een derde groep nam geen deel aan professionalisering. Het onderzoek van Lappia toont aan dat zowel de interne als de externe vorm van professionalisering significant bijdragen aan de competentieontwikkeling van studenten. Docenten die intern waren geprofessionaliseerd gaven het ‘vernieuwingsgericht kunnen werken’ en ‘interactief leervermogen’ van studenten een boost. Docenten die extern waren geprofessionaliseerd hadden een positieve invloed op het ‘vraaggericht kunnen werken’ en ‘kenniscreatie’ van studenten. Docenten die niet deelnamen aan professionaliseringsactiviteiten, bleken geen enkel effect te hebben op deze vormen van competentieontwikkeling van studenten.
Lappia: ‘Dat was voor de hogeschool aanleiding om het aanbod aan opleidingen en cursussen voor honoursdocenten uit te breiden en te professionaliseren. Op de HR Academie zijn er nu wel tien cursussen die je als docent kunt volgen. De assessorentraining is de belangrijkste voor de beginnende honoursdocent.’

MEER AANDACHT VOOR HET INDIVIDU

Meer tijd voor docenten, een teaminspanning om honoursonderwijs vorm te geven en de professionalisering van docenten zijn noodzakelijke voorwaarden voor goed honoursonderwijs. Lappia voegt er nog twee aan toe: de instelling heeft een **stabiele beleids- en managementomgeving** nodig en er moet meer **maatwerk** komen. ‘Ik vraag me oprecht af: Waarom wordt studieloopbaancoaching bij bijna alle opleidingen in groepsverband gegeven? Hoe leer je je studenten dan kennen? Hoe weet je wat zij nodig hebben?’
Lappia zou zelfs zo ver willen gaan dat de hogeschool 34.000 opleidingsprogramma’s gaat aanbieden. ‘In de ideale wereld zouden wij een aantal studiepaden bedenken en aanbieden. Ik verwacht dat de helft van de studenten zo’n pad waarschijnlijk braaf gaat volgen. De andere helft geef je maximale vrijheid om zijn eigen programma samen te stellen. Dat zorgt ervoor dat het onderwijsmodel achter het honoursonderwijs van marge naar mainstream kan gaan. Op die manier kan je het hele onderwijs vanaf de bovenkant omhoogtrekken. Dát zal onze hogeschool aan de top brengen.’ ◘

Lappia, J.H. (2015). Intelligent interveniëren. Docentprofessionalisering voor honoursonderwijs (proefschrift Universiteit Twente). Rotterdam: Hogeschool Rotterdam Uitgeverij.

Bart Siebelink

ONZE TAAL IS PUBLIEK BEZIT. **KENNELIJK NODIGT DAT UIT OM ER NONCHALANT MEE OM TE SPRINGEN.**

FOTO: SUGARCOATED

BART

HELP, ONZE TAAL VERLOEDERD!

VALT JOU IETS OP AAN DEZE KOP? Nee, dan ben je vast zo'n hopeloos geval aan wie deze column niet besteed is. Het zoveelste bewijs van de veelgehoorde stelling dat het schrijfniveau van de doorsnee hbo-student schromelijk tekortschiet. Adriaan de Jongh, docent van het jaar, zei pas nog letterlijk in *Profielen*: ‘Taalachterstand wegwerken zou echt prioriteit moeten hebben.’
Laten we dat slepende debat over taalverloedering eens afpellen. Aan de ene kant van het spectrum staan de rekkelijken die zeggen: ‘Ach, onze taal is een levend, organisch gegeven dat meegroeit met zijn tijd. Wen er maar aan en wees niet te conservatief. Alle standaarden voor spelling en grammatica zijn betrekkelijk, anders hadden we nu nog steeds alles *volghens den ouden spellingh geschreeven*.’
Anderzijds heb je de preciezen die zich suf ergeren aan de vele taalfouten waar ze dagelijks over moeten struikelen. Opvallend vaak zijn dat oudere mensen die nog ‘degelijk onderwijs’ hebben genoten en daar niet zelden een gevoel van superioriteit aan ontlenen. **Symptomatisch voor deze attitude is hun gedweep met het Groot Dictee. Je weet wel, die freakshow voor linguïstische betweters die de meest onmogelijke gezochte woorden erbij slepen om de achterlijkheid van het proletariaat bloot te leggen.**
Maar ja, onze taal is nu eenmaal publiek bezit. Kennelijk nodigt dat uit om er nonchalant mee om te springen. Een paar voorbeelden: tegenwoordig rekenen we 'groter als' niet langer fout, terwijl 'groter dan' juister is. Tegenwoordig hoor je ook 'er mist iets' terwijl eigenlijk wordt bedoeld 'er ontbreekt iets'. Dat hele werkwoord 'ontbreken' hebben we volledig laten verdringen door het Engels (grammaticale ruis op de koop toe nemend) en wordt kennelijk door niemand meer gemist (let op de woordspeling). Hetzelfde geldt voor het werkwoord 'controleren' in de betekenis van 'beheersen', zoals in de zin: ‘deze gebieden worden gecontroleerd door IS’. Nu irriteren deze voorbeelden mij persoonlijk mateloos. Maar zolang iedereen nog redelijk goed kan volgen wat er bedoeld wordt, zal de gemakzucht van de massa het blijven winnen van de irritatie van sommigen.
De vraag is vanaf welk punt dit problematisch wordt. Laten we de taal eens vergelijken met een vliegtuig. Dat vliegt ook nog wel als er een krasje op de neus komt, als één ruitenwissertje stuk is of misschien zelfs nog wel wanneer je de propeller heel lichtjes verbuigt. Maar hoeveel schade kan het toestel verdragen voordat het neerstort? **Ofwel: wanneer stapelen de foutjes en slordigheidjes zich op tot boven de tolerantiemarge?**
Als je de taal beschouwt als het vliegtuig waarin je jouw gedachten laat reizen, is opeens zonneklaar waar die grens ligt. Die is bereikt wanneer je als student de taal niet voldoende beheerst om complexe redeneringen, gedachten en ideeën schriftelijk onder woorden te brengen. ◘

Dit is een docenten-wisselcolumn.
Bart Siebelink is docent text & copywriting aan de Willem de Kooning Academie. Hij deelt deze column met Bart Bijl (IvL).

GELEERD OP DE HR:
'Een goede basis plus praktische vaardigheden, zoals vergaderen of conflicthantering.'

GEMIST OP DE HR:
'Toch de innovatie, de aansluiting op nieuwe technologische ontwikkelingen.'

FOTO'S: LEVIEN WILLEMSE

Radboud van der Kooi (32)

Tot 2009: human resource management

Nu: online recruitment marketing consultant VONQ

'Als je bij een soft en hard bedrijf hebt gewerkt, **ben je interessant voor werkgevers'**

De binding met de HR is er nog steeds. Radboud van der Kooi studeerde hier, werkte bij studievoorlichting en kijkt tevreden terug op zijn studie. Nu werkt hij in de online recruitment marketing, een booming vakgebied dat vooruitloopt op het onderwijs aan hrm-opleidingen.

IN 2009 STUDEERDE RADBOUD VAN DER KOOI AF AAN DE HOGESCHOOL ROTTERDAM EN NOG GEEN JAAR LATER WAS HIJ AL TERUG. **Nu als medewerker bij studievoorlichting.** Weer liep hij door de vertrouwde hogeschool waar hij het als student zo naar zijn zin had gehad. 'Als studievoorlichter vond ik vooral het vinden van studenten voor trainingen leuk om te doen. Het recruiten bleek me te liggen. Ondertussen werd ik privé regelmatig door vrienden en kennissen gevraagd om te helpen bij het schrijven van een goede sollicitatiebrief. Na iets minder dan drie jaar bij de HR besloot ik een eigen bedrijf te beginnen, Quo Vadis, voor recruitment en career coaching. De opdrachten waren prima, maar ik miste nog wat business sense. Om mijn zakelijke kant te verbeteren, ging ik weer op zoek naar een baan.'

Maar dat was nog niet zo eenvoudig. **'Ik merkte bij het solliciteren dat mensen mijn cv te ambtelijk vonden, omdat ik bij de hogeschool had gewerkt.** Ik ben toen gaan benadrukken dat ik op hoog niveau hockeyde en dus een winnaarsmentaliteit had. Uiteindelijk vond ik een baan bij een Engelse IT-recruiter; een keiharde club waar vijftig tot zestig uur per week werd gewerkt. Vakinhoudelijk heb ik daar veel geleerd en het was ook goed voor mijn positie op de arbeidsmarkt. Want als je bij een softe instelling als de hogeschool hebt gewerkt én bij een hard IT-bedrijf, word je ineens heel interessant voor andere werkgevers. Toen ik verder wilde, kon ik terecht bij VONQ.

'Hier ben ik echt op mijn plek. Het ambitieniveau is hoog en iedereen is gemotiveerd. Maar als je een keer tot tien uur 's avonds hebt gewerkt, kijkt niemand raar op als je een dag later om vier of vijf uur naar huis gaat. De managers zijn heel benaderbaar; hier werd mij bijvoorbeeld voor het eerst gevraagd hoe ik gestuurd wil worden. 'Wat ik interessant vind aan mijn werk is de innovatieve kant. Op de hogeschool krijg je een goede basis, maar het onderwijs loopt altijd achter op technologische ontwikkelingen. Bij VONQ doen we aan online recruitment marketing. Hier werken dus mensen zoals ik, met een hrm-achtergrond, maar ook mensen met een media-achtergrond en ICT'ers. Daardoor heb ik veel bijgeleerd. Net als andere recruiters helpen wij werkgevers met het aantrekken van personeel en - wat wij noemen - het versterken van hun werkgeversmerk, alleen hebben wij ons gespecialiseerd in het inzetten van online tools. Het omgaan met mensen, het willen helpen, dat zit er gewoon in bij mij, maar ik vind het nog leuker om dat te combineren met marketing en slimme online oplossingen. Voorlopig ben ik hier nog niet uitgeleerd.' ◘

Esmé van der Molen

FOTO : WOUTER LE DUC

Jonathan nam de boot naar de overkant en dronk een glas in Courzand, voorheen de monkeybar genoemd door zeelieden.

FOTO : ASTRID ZUIDEMA

Jonathan **OP HEIJPLAAT**

'Zeebonken van over de hele wereld kenden café Courzand'

Tot mijn bezoek aan café restaurant Courzand, kende ik Heijplaat niet goed. **Oké, ik was weleens op RDM Campus geweest, maar daar hield het wel mee op.** En dat terwijl Heijplaat een van de meest bijzondere plekken in Rotterdam is. Het is een echt tuindorp, met lage huisjes en voor Rotterdamse begrippen verrassend veel groen. Er wonen 1.400 mensen, er staan vier kerken en het heeft het enige stadsstrand van Rotterdam: **het Quarantainestrand.**

Heijplaat werd aan het begin van de vorige eeuw door de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij (RDM) gebouwd voor zijn werknemers. In die tijd werden er nog grote schepen in Rotterdam gemaakt en de arbeiders moesten dicht bij de werf wonen. Bekende schepen als de Nieuw Amsterdam en ss Rotterdam zijn op Heijplaat gemaakt. Tegenwoordig heeft de scheepsbouw plaatsgemaakt voor containeropslag en werkt niet iedere Heijplater in de haven, maar ver weg is de haven nooit.

Dat blijkt ook wel als je café restaurant Courzand binnenstapt. Dit statige gebouw, geïnspireerd op de Amsterdamse School, is al jaren een begrip op Heijplaat. Oorspronkelijk was het gebouw de feestzaal van RDM, compleet met kegelbaan. Zo hadden de havenarbeiders iets te doen op hun vrije zaterdagmiddag, iets wat vrij uniek was in die tijd. Met uitzicht op de aangrenzende Heysehaven keek je toen zo het droogdok in waar de schepen werden gebouwd.

Courzand anno 2016 is een echte zeemanskroeg, waar je overigens ook een prima maaltijd kunt eten. Aan de muren hangen patrijspoorten, scheepsbellen, reddingsboeien en boven de bar een sloep. Het buitenlandse briefgeld aan de muur verraadt een internationaal gezelschap. 'Zeebonken van over de hele wereld kenden Courzand', vertelt Marco Groenenboom die sinds 2008 eigenaar is. 'Omdat Courzand niet zo makkelijk is uit te spreken, noemden ze het de monkeybar. Er zat hier namelijk altijd een aapje. Een levend beestje, hè. Nu staan we ook wel bekend als de parrotbar, omdat we al jaren een papegaai hebben, Coco.' **En verdraaid, hij zit er echt.** Met een beetje geluk hoor je hem zelfs 'hallo' en 'dag' zeggen.

De echte zeebonken die vroeger hun gage er in een paar nachten doorjoegen zijn er bijna niet meer, vertelt Marco. 'Misschien acht keer per jaar komt er nog een schip dat hier twee weken voor reparatie ligt. Ja, dan vliegen de pints je nog om de oren. Maar dat we zoals vroeger twee rijen dik aan de bar zaten, komt niet meer voor.' Toch ademt de zaak de haven en zit er op een willekeurige avond gewoon een havenbaron te kletsen met een hijskraanmachinist. Waar de haven steeds meer uit de stad verdwijnt, laten Heijplaat en Courzand zien dat ze onmiskenbaar met elkaar verbonden zijn. En voorlopig nog wel blijven. ◘

Jonathan van Noord

Courzand

Courzandseweg 40, Rotterdam
www.courzand.nl

MARCO VAN NOORD (25)
Docent informatica

'IK WORD NOG NIET ACHTERVOLGD DOOR PAPARAZZI'

MET NOG VIER ANDERE ROTTERDAMMERS IS MARCO VAN NOORD DOOR STUDIO RAP GESCAND EN GEPRINT. In een proces dat bijna twee weken duurde, werd hij uit een blok purschuim gezaagd. De komende vijf jaar staat hij als 'normale Rotterdammer' op een voetstuk in Museum Rotterdam. Van Noord: 'Naast mijn baan op de hogeschool maak en ontwerp ik 3D-printers. Een van mijn printers stond op de expositie 'Echte Rotterdammers, wat maken we nou' over het verleden en de toekomst van ambachten. Een curator die ik daar heb leren kennen, vroeg me of ik zin had om aan deze expositie mee te werken en zo werd ik er onderdeel van. Naast het *larger than life* beeld van mij – iedereen is op 120 procent geprint – zie je ook waar ik me dagelijks mee bezighoud. Er staat op deze tentoonstelling een 3D-printer van mij die af en toe kuren heeft, dus ik bezoek mezelf regelmatig. Ik vind het een hele eer om onderdeel van deze expositie te zijn en het is grappig om mezelf terug te zien. Ik lijk er natuurlijk precies op, bekenden herkennen me direct. Gelukkig word ik nog niet door paparazzi achtervolgd. Misschien is het m'n baard. Die heb ik nu wel, maar niet toen ik gescand werd. Als de expositie op z'n einde is, hoop ik dat ik mijn beeld mee naar huis mag nemen. Ik heb er een mooi plekje voor in de woonkamer.' ◘

Tosca Sel

FOTO: BOB VAN DER VLIST